

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Arbejdsretter og Enighedskamre.

Formanden: Man har her forenet sig om følgende Medlemmer:

Brun, B. G. C. Jensen, R. Jørgensen, Kayser, Knudsen, W. Petersen og Stilling.

Hvis ingen gør Indvending derimod, betragter jeg disse Herrer som valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Af de følgende Sager paa Dagsordenen er der en Del, der kun have kunnet opføres eventuelt, idet de kun kunne foretages med Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse mod, at de foretages, betragter jeg Samtykket hertil som givet. (Ophold). Samtykket er altsaa givet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredje Behandling af Forslag til Lov om Medsættelse af en Landbokommission.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1708).

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget er nu færdigt fra Rigsdagen og gaar til Konsejlspræsidiat.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 19de Februar 1861 om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1687).

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Sagens Omgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling.

Justitsministeren (Kellermann):

I Anledning af, at det er kommet til min Kundskab, at man fra nogle Sider har næret Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af Lovforslagets § 3, finder jeg mig foranlediget til at udtale et Par Ord angaaende, hvorledes denne Paragraf er at forstaa, noget, som jeg for øvrigt anser for at være ganske utvivlsomt i sig selv. Jeg vil da bemærke, at ved Søforklaring og Søforhør, som omtales i Lovforslagets § 3, maa der efter Sammenhængen forstaaes de i Loven om Søretter af 12te April 1892 § 9 omtalte Søforhør, altsaa de Tilfælde, hvor Søforklaringen paa Grund af, at der er sket større Ulykke, skal udvilles sig til et Søforhør. Det er den Slags Søforhør, som der sigtes til i Lovforslagets § 3. Derimod sigtes der ikke til de Forhør i Straffesager, som omtales i Sø- og Handelsretsloven af 1861 § 50. I disse er det aabenbart, at Forhør fremdeles som hidtil skulle optages af Formanden alene. De kaldes heller ikke noget Sted i Lovgivningen Søforhør; det er et teknisk Udtryk, som kun refererer sig til de i Loven af 12te April 1892 omtalte Søforhør. Jeg anser denne Forstaaelse af Paragraffen som aldeles utvivlsom, men har dog ikke villet undlade at udtale mig derom.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C) og Omgangen til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjente embeder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1688.)

Der var intet Endringsforslag stillet.